

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17072

гр. София, 17.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в закрито заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **1295** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуалния кодекс (ГПК), във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по искане на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], подадено чрез адв. Г. Г., за изменение на решение № 12413 от 19.07.2024 г. по адм. дело № 1295/2024 г. на Административен съд София - град, Трето отделение, 16 състав, в частта за разноските.

В молбата се сочи, че адвокатското възнаграждение е определено на базата на материалния интерес на делото и подготовката за защита, като същото е уговорено и заплатено предварително и не подлежи на връщане, независимо от развитието и изхода на делото. Поради това същото няма как да отговаря на броя на проведените съдебни заседания и на доказателствените искания, които са силно зависими и от защитата на насрещната страна. Отделно от това се сочи, че уговореното възнаграждение надвишава с пренебрежима сума минималното такова, предвидено в Наредба № 1/2004 г., а разликата от 600 лв. представлява ДДС, който адвокатът е задължен да начисли предвид регистрацията си по ЗДДС, за което представя документ. Претендира се присъждане на разноски в пълен размер, а именно – адвокатски хонорар в размер на 3600,00 лв. с ДДС.

На основание чл. 248, ал. 2 от ГПК, на ответника е предоставен срок за отговор, в резултат от което е постъпило писмено становище от 15.08.2024 г. от процесуалния представител на зам.-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ – юрк. Т. Ц.. Изразява позиция за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските и иска същата да бъде оставена без уважение. Позовава се на решение по дело С-438/2022 г. от 25.01.2024 г. на СЕС и претендира, че националният съд не е обвързан с минималните размери на адвокатските възнаграждения, установени в Наредба № 1 от 09.07.2004 г., поради антиконкурентната същност на този нормативен акт и противоречието му с чл. 101, пар. 1 от ДФЕС, във вр. с чл. 4, пар. 3

от ДЕС. С тези доводи изразява искане съдът да намали разноските за адвокатско възнаграждение, които са присъдени на жалбоподателя, до размера на юрисконсултско възнаграждение, определен съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно от 100 до 360 лв.

На основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебното решение е съобщено на пълномощник на жалбоподателя на 23.07.2024 г., а молбата за изменение в частта за разноските е депозирана на 30.07.2024 г.

Съдът намира, че искането за изменение на решението в частта му за разноските е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, като наред с това в хода на съдебното производство е представен списък на претендираните разноски, следователно същото е процесуално допустимо.

Производството по адм.дело № 1295/2024 г. е образувано по жалба на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], срещу решение № 03-РД/5883 от 07.12.2023 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за частично съгласуване на проведена обществена поръчка и налагане на финансова корекция в размер на 5 % от разходите по договор за възлагане на обществена поръчка в размер на 586 741,14 (петстотин осемдесет и шест хиляди седемстотин четиридесет и един лева и четиринадесет стотинки) лв. без ДДС, с изпълнител П. Инфраструктура ЕООД. С решение № 12413 от 19.07.2024 г., постановено по същото дело, съдът отменя оспорвания административен акт и осъжда Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], сумата от 3 231,66 /три хиляди двеста тридесет и един лева и шестдесет и шест стотинки/ за разноски по делото, като от тях 2 996,96 лв. за адвокатско възнаграждение и 234,70 лв. за заплатена държавна такса. Уважено е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, като не е присъден целият претендиран размер от 3600 лв. с ДДС, от които 3 000 лв. главница и 600 лв. ДДС.

По делото са представени доказателства за реалното заплащане от жалбоподателя Напоителни системи ЕАД на адвокатски хонорар на адв. Г. в размер на 3600 лв. – договор за правна защита и съдействие от 11.12.2023 г., платежно нареждане за сумата от 3 600 лв., изхождащо от Напоителни системи ЕАД, ведно с извлечение от движение на банкова сметка на Еднолично адвокатско дружество Г., фактура с начислен на отделен ред данък в размер на 600 лв. с доставчик Еднолично адвокатско дружество Г. и получател Напоителни системи ЕАД, удостоверение от Национална агенция за приходите, че считано от 01.02.2013 г. адв. Г. е регистрирана по ЗДДС.

Съгласно приетото с решение на Съда на ЕС по дело С-438/2022 г. от 25.01.2024 г., член 101, параграф 2 ДФЕС, във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В цитираното преюдициално решение на СЕС е подчертано изрично, че неприложимостта на наредбата не рефлектира по никакъв начин в отношенията между адвоката и неговият представител.

Следователно, съдът не е обвързан с договорения между адвоката и неговия клиент размер на адвокатското възнаграждение.

Съдът счита, че в случая не е налице основание за изменение на решението в посока увеличаване размера на присъдените разноски за адвокатско възнаграждение до поискания размер от жалбоподателя от 3600 лв. Съдът е присъдил сума близка до договорената между страните, като намалението засяга единствено сума, съответстваща на начисления ДДС. Настоящият състав намира, че присъдената сума в размер на 2 996,96 лв. е съразмерна и справедлива, с оглед правната и фактическа сложност на делото, а и броя на проведените открити съдебни заседания (само едно), които също са от значение при преценката относно обема на предоставената от адвоката услуга и времето, което същият е вложил в предоставената защита по делото, независимо че не е предварително ясно какъв ще бъде той.

С оглед предявеното от ответника възражение за намаляване на адвокатското възнаграждение до размерите, визирани в чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът намира, че няма основание за това. На първо място, липсва правна норма, която препраща към този ред за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на жалбоподател търговско дружество, който е представляван по делото от адвокат. На следващо място, делото е с висок материален интерес, което също следва да бъде отчетено при определяне на дължимите разноски от загубилата спора страна. Съобразени са подадената до съда жалба от процесуалния представител, участието му в съдебното заседание и направената процесуална защита по същество. Предвид изложеното искането на дружеството за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. Неоснователно се явява и насрещното искане на ответната страна за намаляване на присъдения размер на разноските за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, във вр. чл. 144 АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 16-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Напоителни системи ЕАД, ЕИК:[ЕИК], подадено чрез адв. Г. Г., за изменение решение № 12413 от 19.07.2024 г. по адм. дело № 1295/2024 г. на Административен съд София - град, Трето отделение, 16 състав, в частта за разноските.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на зам.-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за изменение решение № 12413 от 19.07.2024 г. по адм. дело № 1295/2024 г. на Административен съд София - град, Трето отделение, 16 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: